

delige Sessioner, efter Reglerne i denne Lov, og derved vil ingen Vanskelighed være. Det kan gjerne være, at man kommer til at tage imellem Militairarbejderne, baade Handelsbetjente og Studenter, og udskrive dem til Søværnet; men det er deres Forpligtelse at underkaste sig de Betingelser, som deres Vernepligt medfører. Skulde man overhovedet komme til den Erkjendelse, at Mange af denne Art jevnligt søge at blive kvalificerede som Militairarbejdere, nægtet de godt kunne være stilledes til anden Militairtjeneste, saa vil den bedste Maade at hindre dette for Fremtiden være, at benytte dem paa en lille Søvelse. Jeg troer, naar det ærede Thing overveier disse forskjellige Betragtninger om et Par af Hovedpunkterne, som her have været fremsatte, vil man komme til den Erkjendelse, at den Række af Endringsforslag, som forelægges fra Fleertallets Side, vil ved deres Vedtagelse fremkalde en Række af Bestemmelser, der i alt Væsentligt svare til det, som det ærede Medlem for Kjøbenhavn, 2den Valgfreds (Ränge) ønsker, og svare til dem i høiere Grad end hans egne Endringsforslag, og paa den anden Side vil man komme til den Erkjendelse, at dersom man nu for en Deel eller i det Hele optog de af det ærede Medlem stillede Endringsforslag, indblandede man i denne Lov en Række af Bestemmelser, som ikke kunne komme i Samklang med de andre, der tildeels ere anvendte og maae anvendes for at gjøre det Hele fuldstændigt. Jeg troer ikke, at der kan være Noget klarere, end at den ærede Rigsdagsmands Endringsforslag i alt Væsentligt hænge sammen med hans Grundidee om to Udskrivningslove, og da han ikke kan faae disse to Udskrivningslove, saa søger han at indrette sine Paragrapher saaledes, at den ene Halvdeel deraf bliver en Udskrivningslov for Landværnet og den anden Halvdeel en Udskrivningslov for Søværnet. Men man bliver aabenbart ikke fyldestgjort her, og det fyldestgjør heller ikke den Grundtanke, som ligger i Loven og som er, ikke at beholde som særligt Søværn andet end det besarne Mandskab og betragte hele det øvrige Mandskab saaledes, at Enhver især af dette Mandskab benyttes efter de samme Regler som ved Landudskrivningen, nemlig efter

hans Egenskaber, hentede fra hans legemlige Bessaffenhed og Bidsstilling. Idet jeg nævner Udskrivningen, troer jeg, at det her er paa rette Sted at komme til en klar Opfattelse af, hvorledes det forstaaes heri Loven; thi ogsaa deri troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand har holdt sig mere til det Traditionelle og Sprogbrug end til det, der virkelig bestaaer. Den ærede Rigsdagsmand vil erkjende med mig, at den Akt, hvorved det Mandskab betegnes, som skal indordnes under Hærpligten, det er den egentlige Udskrivning; der hvor der siges: de og de Mand skulle fra idag eller fra imorgen være indordnede under Hærpligten — der ligger Udskrivningen og ingenlunde i den næste Akt, hvor man lader dem lode eller giver dem Vedtegning om deres Brugbarhed etc. Nu har i en tidligere Periode den tredje Akt været den, at betegne, at af disse lodtrukne Mænd skulle faa og faa mange fra den og den Dag være pligtige til at møde ved en mulig Indkaldelse til Hæren. Men det er nu opgivet og skeer ikke mere ved Sessionerne. Ved Sessionerne skeer nu ikke Andet, end at Mandskabet behandles og Udskrivningslisterne opgjøres. — Den ærede Rigsdagsmand, som selv er Udskrivningschef, veed, at han for Landværmen ikke udskriver en eneste Mand mere end dem, der for Lods skulle udskrives; og alle de Øvrige opføres paa en Liste, som indsendes til Justitsministeriet. — Der foregaaer nu to Ting. Den første det er Udskrivningen, idet der betegnes, hvilket Mandskab — isald det ikke forlods er udskrevet — der skal indordnes under Hærvæsenet; og der næst skeer Fordelingen, som igjen bestemmer, hvilket af det saaledes udskrevne Mandskab der skal sendes til de forskjellige Troppaafdelinger. Justitsministeriet skeer altsaa to Dese: Udskrivningen og Fordelingen; men ved Sessionen derimod skeer: Undersøgelsen af Mandskabet og Behandlingen til Udskrivningen. Saaledes er det virkelige Forhold for Dieblisset, og saaledes vil det udvillig sig mere og mere i Fredstid; i Krigstid derimod vil Udskrivningen, for at spare Tid, blive overladt til selve Districterne, og Afgjørelsen om den Uligbed, som derved muligen kunde frem-